

Arrest

nr. 224 843 van 12 augustus 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ecuadoraanse nationaliteit te zijn, op 22 mei 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 april 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 juli 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 augustus 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. JANS *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Ecuadoraanse en de Amerikaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in de provincie Los Rios in Ecuador op 3 december 1967.

U groeide op in de stad Guayaquil te Ecuador. Van 2001 tot 2002 woonde u in de stad Quito. U behaalde een universitair diploma. Op 2 oktober 2002 verhuisde u naar de Verenigde Staten van Amerika (VS). Initieel was u van plan om naar Canada te gaan om er verder te studeren, maar uw vader, die op dat moment reeds in de VS verbleef, vroeg een verblijfsvergunning voor u aan voor de VS. U wou verder studeren in Amerika en er een bedrijf oprichten. Op 5 november 2009 verwierf u de Amerikaanse nationaliteit.

U woonde doorheen de jaren op een tiental verschillende adressen verspreid over 4 steden in de VS, namelijk Jersey city, Jackson heights, Charlotte en Sault Ste. Marie. Op 7 maart 2016 verhuisde u van Charlotte naar Sault Ste Marie, waar u bleef wonen tot uw vertrek uit de VS.

Tijdens uw verblijf in de VS had u in het totaal 25 verschillende jobs. In de laatste periode voor uw vertrek werkte u als arbeider voor het bedrijf J.A.S. Veneer & Lumber Inc. U diende ontslag in omwille van uw geplande vertrek naar België, maar u mag eender wanneer terugkeren om er uw job te hervatten. Op 31 oktober 2017 was uw laatste werkdag.

U besloot uiteindelijk de VS te verlaten omdat u er voortdurend het gevoel had achtervolgd te worden. Zo verklaarde u onder meer achtervolgd te worden door Joden, Afro-Amerikanen, Mormonen, homoseksuelen, auto's met getinte ruiten, bekende CEO's, drugsdealers, ... Verder had u het gevoel dat uw gedachten werden gelezen als u tv keek.

Reeds tijdens uw verblijf in Ecuador had u het gevoel achtervolgd te worden. In 1997 leerde u tijdens vrijwilligerswerk in de stad Loja iemand kennen van het Peace Corps. Vanaf dat moment merkte u op dat u gevolgd werd door verschillende mensen. Zo werd u in 1999 bijvoorbeeld tijdens een conferentie in Guayaquil benaderd door een Amerikaan die u vroeg of u werd opgeleid in Rusland. Nadat u zich aansloot bij de Mormoonse kerk, merkte u dan weer op dat u achtervolgd werd door leden van de Mormoonse kerk. Tijdens een bezoek aan uw neef in Villamil Playas, een toeristische plek op 20 uur verwijderd van Loja, zag u plots de persoon van het Peace Corps voor u staan terwijl u hem nooit vertelde dat u naar daar zou gaan.

Verder had u in Ecuador ook het gevoel achtervolgd te worden door Joden. Een van uw professoren waarschuwde u voor zakendoen in Miami omdat er veel Joden zouden zijn die frauduleuze zaken doen. Enige tijd later reisde u naar de hoofdstad voor uw werk, waar u een Joodse man samen met een blanke man en vrouw zag die naar u lachten. In 2001 zat u dan weer in de lift met een bekende persoon binnen de Joodse gemeenschap die eerder getrouwd was geweest met een meisje waar u mee studeerde.

Ook na uw verhuis naar de Verenigde Staten in 2002 had u het gevoel dat u overal achtervolgd werd door Joden. U vreesde dat ze uw gedachten probeerden te achterhalen en dat ze een systeem hadden om uw gedachten te lezen. U overwoog op een gegeven moment om plastic op uw hoofd te dragen om het signaal te verstoren. Daags nadien zag u een Joodse man die iets plastic over zich had. Na uw verhuis naar North-Carolina in 2005 zag u veel minder Joden en na uw verhuis naar Michigan in 2007 zag u ze helemaal niet meer.

U werd in de VS niet alleen door Joden, maar ook door andere partijen achtervolgd. U verklaarde dat er een algemene sfeer van vijandigheid was.

Zo wilde u zich in 2002 inschrijven voor Engelse lessen in New Jersey. De receptioniste zei dat dat niet ging. U had de indruk dat de zwarte man die voor u naar binnenliep haar onder druk zette om u te weigeren. Toen u dit verhaal tegen uw neef vertelde, zei hij dat het een gevaarlijke wijk was en dat uw stiefzus Ana Sanchez er eerder verkracht en bijna vermoord werd door een zwarte man.

In 2008 ging u op een ochtend naar een tankstation in New York. U werd er gevolgd door Eliot Spitzer, een voormalige openbare aanklager. Hij zorgde ervoor dat u hem zag en vertrok vervolgens. Hij keek voortdurend onvriendelijk. Op dat moment was het reeds bekend dat hij betrokken was in een prostitutieschandaal. Niet veel later werd hij aangesteld als reporter voor CNN, toevallig het kanaal waar u elke dag naar keek. U leidde hieruit af dat de pers in de VS extreem corrupt is aangezien ze een job geven aan iemand die betrokken is bij zo'n schandaal.

Op een gegeven moment begon u pijn te voelen aan de achterkant van uw brein en aan de rechterkant van uw ruggenwervels. Tijdens het rijden voelde u een diepe slaap opkomen. U had op een jaar tijd meerdere autoongevallen, terwijl u eerder nooit problemen kende met de wagen. U analyseerde de hele situatie en context, inclusief de collectieve vijandelijkheid. U bent er van overtuigd dat u gedurende 4 à 5 jaar op regelmatige basis het slachtoffer werd van visual decoding, wat zou betekenen dat iemand aan de andere kant van de tv automatisch uw gedachte kan lezen. Zo zag u tijdens het kijken naar de superbowl dat er veel vrouwen aanwezig waren, wat u het idee gaf dat er aan prostitutie werd gedaan. Vervolgens verscheen er in de pers een artikel over prostitutie tijdens de superbowl. U meent dat de mensen in de pers uw ideeën en uw mening moeten hebben gekend. Wat betreft het gebruik van hypnose in de gezondheidszorg stelt u dat deze methode eveneens gebruikt kan worden om mensen te vermoorden.

U riep slechts eenmaal de hulp in van de politie, namelijk omdat uw laptop werd gehackt. De agenten zeiden echter dat ze u niet konden helpen met uw probleem. Nadien riep u nooit meer de hulp van de Amerikaanse autoriteiten in. U verklaart dat de politie corrupt is en samenwerkt met drugsdealers. Verder verklaart u dat de politie u overal volgde en dit terwijl u geen strafblad had.

Na de dood van uw broer H. in september 2016 besloot u de VS te verlaten. U was sinds 2013 al van plan om te vertrekken, maar u had niet eerder de middelen om effectief te vertrekken, aangezien u door uw problemen in de VS belet werd om een stabiel leven op te bouwen.

Uiteindelijk verliet u de VS op 2 november 2017. U reisde per vliegtuig via de luchthaven van Michigan naar Canada, van waaruit u verder reisde naar Frankfurt, Duitsland. Vanuit Frankfurt reisde u vervolgens per trein verder naar België, waar u op 3 november 2017 aankwam en op 20 november 2017 een verzoek tot internationale bescherming indiende.

In België heeft u soortgelijke ervaringen als in de VS, zij het met een andere intensiteit. Zo stelde u zich kandidaat voor een vrijwilligers job bij de Bioshop in Brussel. De eigenaar was in eerste instantie vriendelijk, maar daags nadien begroette hij u niet op dezelfde manier. Verder merkt u, net als in de VS, dat mensen soms opgewonden en overstuurd zijn als u naar hen kijkt. Ten slotte ervaart u soms een 'mentale projectie': wanneer u benaderd wordt door een persoon kijkt u plots tegen uw wil in naar beneden, naar een ander deel van die persoon. U meent dat deze 'mentale projectie' door anderen wordt veroorzaakt.

U vreest achtervolgd te worden door mensen waar u ook gaat. U meent dat u meer risico loopt in de VS omdat er enorm veel drugshandel, raciale haat, mensensmokkel en prostitutie is.

Ter staving van uw verklaringen legt u de volgende originele documenten voor: Uw Amerikaans paspoort, uw Ecuadoraans paspoort, uw rijbewijs, een huurcontract, vliegtickets, en een bewijs van naturalisatie. Verder legt u schriftelijke verklaringen neer omtrent uw verblijfplaatsen in de VS, uw jobs in de VS, uw vluchtmotieven, uw vrees bij terugkeer en uw reisweg. U legt eveneens contactgegevens van de Bioshop in Brussel en van de Belgische school voor Jungiaanse Psychoanalyse neer. Ten slotte legt u artikels voor betreffende Eliot Spitzer, corruptie bij de politie en het gebruik van hypnose in gezondheidszorg

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) gaf u te kennen dat u in behandeling bent bij een psycholoog. U legt echter geen documenten neer die uw medische problematiek kunnen staven. Bovendien dient vastgesteld te worden dat u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS geen bezwaar maakte tegen het persoonlijk onderhoud en dat u tijdens het gehoor, zowel bij aanvang als op het einde, aangaf dat u de tolk en de vragen die er gesteld werden begreep (CGVS, p. 2, 3 en 16). Voorts kreeg u na afloop van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS de kans om een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud op te vragen en er vervolgens opmerkingen over te formuleren, hetgeen u ook deed.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient voorts geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend.

U vreest vervolging vanwege verschillende partijen, waaronder Joden, Afro-Amerikanen, Mormonen, homo's, auto's met getinte ruiten, bekende CEO's, drugsdealers, politie, enzovoort.

Dient evenwel vastgesteld te worden dat uw voornoemde vrees louter en alleen gebaseerd is op subjectieve indrukken en geenszins ondersteund wordt door concrete elementen of gebeurtenissen. U heeft er geen idee van door wie en om welke reden u precies wordt gevolgd (CGVS, p. 11). Zo meent u ondermeer dat u onder meer achtervolgd wordt door Joden. Blijkt uit uw verklaringen echter dat u nooit concrete problemen kende met Joden, buiten uw bewering dat u hen overal zag en dat ze boos naar u keken, hetgeen bezwaarlijk als vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie beschouwd kan worden. Voorts meent u onder andere ook dat u door Afro-Amerikanen wordt gevolgd. Wederom blijkt dat u geen noemenswaardige problemen kende met Afro-Amerikanen. U stelt onder meer dat u in 2002 een periode bij uw neef in New Jersey woonde, waar u na enkele dagen tijdens een wandeling achtervolgd werd door Afro-Amerikanen (CGVS, p. 9). Een tijd later wilde u zich inschrijven voor een cursus Engels in een openbare school in de buurt. Bij aankomst zag u dat een zwarte man naar binnenliep met een agressieve uitdrukking op zijn gezicht. U meent dat hij de receptioniste onder druk zette om uw inschrijving te weigeren (CGVS, p. 9).

Doorheen uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het CGVS - zowel mondeling als schriftelijk - beperkt u zich tot het aanhalen van een heel aantal losstaande gebeurtenissen waarvan u het verband geenszins kan aantonen. Bovendien zijn voornoemde gebeurtenissen niet van die aard dat eruit geconcludeerd kan worden dat u bij een eventuele terugkeer naar de VS gevolgd of persoonlijk gevisieerd zou worden, door wie of om welke reden dan ook.

Zelfs al had u uw vrees aannemelijk gemaakt, dan nog kan er geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u in de Verenigde Staten niet op bescherming van de autoriteiten zou kunnen rekenen.

Dient namelijk vastgesteld te worden dat voornoemde bewering wederom gebaseerd is op subjectieve en onrealistische impressies van uwentwege. Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient thans aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft. U diende immers nooit klacht in bij de Amerikaanse autoriteiten naar aanleiding van uw beweerde problemen (CGVS, p. 11). U ging slechts één keer naar de politie omdat uw computer gehackt werd, maar u kreeg er de boodschap dat ze u niet verder konden helpen, hetgeen niet vreemd is aangezien het oplossen van computerproblemen niet binnen het takenpakket van de veiligheidsdiensten valt (CGVS, p. 11). Vervolgens keerde u nooit meer terug naar de politie om er melding te maken van uw zogenaamde problemen (CGVS, p. 11). Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van problemen, kunnen ze er echter vanzelfsprekend ook niet tegen optreden. U verklaarde weliswaar geen enkel vertrouwen in de politie te hebben en meende dat ze corrupt is (CGVS, p. 11). Om uw verklaringen omtrent de corruptie binnen de Amerikaanse veiligheidsdiensten te staven legt u een artikel neer waarin staat dat één politieagent in New York samenwerkte met drugdealers (zie administratief dossier). Het hoeft geen betoog dat uit voornoemd artikel bezwaarlijk geconcludeerd kan worden dat de Amerikaanse veiligheidsdiensten corrupt en onbetrouwbaar zijn. Voornoemde uitleg voor uw nalaten klacht in te dienen bij de politie kan bijgevolg niet overtuigen. Gelet op het geheel van voorgaande bevindingen is het CGVS de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te verwachten nationale mogelijkheden tot het verkrijgen van hulp en/of bescherming van de in Amerikaanse veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor u de enige overgebleven uitweg was.

Wat betreft uw vrees ten opzichte van Ecuador dient bijkomend vastgesteld te worden dat u uitdrukkelijk verklaarde geen noemenswaardige problemen te hebben gekend in uw land van herkomst (vragenlijst CGVS, punt 3 vraag 5) en dat u naar de VS reisde om er een te studeren en een job te vinden. Reeds tijdens uw verblijf in Ecuador had u evenwel de indruk dat u gevolgd werd door onder meer Joden en Mormonen. U riep echter nooit de hulp van de Ecuadoraanse autoriteiten in omdat u niet wist om welke reden iemand u zou moeten volgen (CGVS, p. 12). Bijgevolg bent u er niet in geslaagd aannemelijk te maken dat u bij een eventuele terugkeer naar Ecuador een vrees voor vervolging dient te koesteren zoals bedoeld in de vluchtelingenconventie, laat staan dat u er niet op bescherming van de nationale veiligheidsdiensten zou kunnen rekenen.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen leidt tot de conclusie dat u niet aannemelijk heeft kunnen maken dat u in De Verenigde Staten van Amerika of in Ecuador daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren of dat u er een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Bijgevolg kan de vluchtelingenstatus u niet worden toegekend en komt u evenmin in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus.

De documenten die u voorlegt ter staving van uw relaas zijn niet van die aard dat ze voornoemde appreciatie kunnen wijzigen. Deze hebben voornamelijk betrekking op uw opleiding, uw werkzaamheden, uw verblijfsplaatsen, uw reisweg naar België en uw identiteitsgegevens, dewelke in casu niet ter discussie staan. De schriftelijke verklaringen die u voorlegt sluiten aan bij de verklaringen die u aflegde tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS en kunnen voornoemde appreciatie bijgevolg evenmin wijzigen. Wat betreft de artikels die u voorlegt van het gebruik van hypnose in de geneeskunde en van Eliot Spitzer, dient opgemerkt te worden dat deze geenszins impliceren dat u persoonlijk geïnterviewd zou worden in de VS.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat uw opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud evenmin van die aard zijn dat ze voornoemde appreciatie kunnen wijzigen. Deze hebben voornamelijk betrekking op grammaticale fouten en spellingsfouten, maar hebben geen betrekking op uw vluchtrelaas. Wat betreft uw inhoudelijke toevoegingen dient vastgesteld te worden dat deze in lijn liggen met hetgeen u reeds verklaarde tijdens uw persoonlijk onderhoud bij de DVZ en het CGVS en bijgevolg evenmin van die aard zijn dat ze voornoemde appreciatie kunnen wijzigen.

Wat betreft uw psychologische problemen dient te worden opgemerkt dat u zich voor de beoordeling van medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of haar gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 22 mei 2019 een schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Hij benadrukt dat, wanneer men onderzoekt of er een gegronde vrees is in hoofde van een asielzoeker, men rekening moet houden met twee aspecten: zijnde de objectieve én de subjectieve vrees. Hij stelt dat het subjectieve element de individuele vrees van de verzoeker is en dat dit onlosmakelijk verbonden is *“met zijn persoonlijkheid, achtergrond en/of leeftijd”*. Hij klaagt aan dat de commissaris-generaal *“in casu nagelaten heeft het subjectief element van de individuele vrees te onderzoeken”*.

Volgens verzoeker *“blijkt immers uit het gehoor duidelijk dat verzoekende partij er rotsvast van overtuigd is dat zij een gevaar loopt en dat zij bij terugkeer vermoord zal worden”* en dit *“ongeacht of verwerende partij geloof hecht aan het feit dat verzoekende partij al dan niet achtervolgd wordt in de Verenigde Staten of niet”*. Hij geeft aan dat niet wordt betwist dat hij *“omwille van deze vrees tientallen keren verhuisde en 25 keer van werk veranderde om haar leven in veiligheid te brengen”*. Hij verklaart *“tevens in behandeling te zijn bij de psycholoog, wat ook blijkt geeft [zijn] (psychische) problemen”*. Verzoeker stelt ook in België een gevaar te zien voor zijn leven en het gevoel te hebben achtervolgd en geïsoleerd te worden.

Verzoeker brengt aan *“dat verzoekende partij overtuigd is van haar rees voor haar leven bij terugkeer naar de Verenigde Staten/Equador”* en meent dat de commissaris-generaal *“op geen enkel ogenblik rekening gehouden [heeft] met het subjectief element: de persoonlijke situatie, de geestestoestand en het kwetsbaar profiel van verzoekende partij”*.

Hij voert een schending aan van het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en hem als vluchteling te erkennen, hem minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. Uiterst subsidiair vraagt verzoeker de bestreden beslissing *“te vernietigen teneinde het CGVS toe te laten de nodige bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen en een nieuwe beslissing te nemen”*.

2.2. Over de gegrondheid van het beroep

2.2.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, §1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3.1. Verzoeker stelt dat hij op 3 december 1967 geboren werd in Ecuador en op 2 oktober 2002 naar de Verenigde Staten van Amerika (hierna: VS) verhuisde, waar hij een verblijfsvergunning aanvraag en op 5 november 2009 de Amerikaanse nationaliteit verwierf. Verzoeker verklaarde dat hij meende te hebben begrepen dat zijn Ecuadoraanse nationaliteit “nog van kracht is” omdat hij nooit een procedure opstartte “om die weg te halen” (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: notities), p. 3) en dat hij aldus over de dubbele Ecuadoraanse-Amerikaanse nationaliteit beschikt (verklaring DVZ, vraag 6).

2.3.2. Gezien het administratief dossier geen informatie bevat over de mogelijkheid tot dubbele (Ecuadoraanse-Amerikaanse) nationaliteit, kan de Raad niet vaststellen of verzoeker naar Ecuador zou kunnen terugkeren. Verzoekers vrees wordt bijgevolg onderzocht ten opzichte van de Verenigde Staten van Amerika, het land waarvan hij de nationaliteit bezit, zoals ook blijkt uit de voorgelegde stukken, met name zijn Amerikaans paspoort geldig tot 19 november 2019 en het bewijs van zijn naturalisatie, uitgereikt in Charlotte, North Carolina, op 5 november 2009. Verzoeker bevestigt ter terechtzitting dat hij de nationaliteit bezit van de Verenigde Staten. Hij stelt tevens dat hij geen recent geldig paspoort bezit van Ecuador.

2.3.3. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar de VS omdat hij achtervolgd en geïsoleerd zou worden door (onder andere) joden, Afro-Amerikanen, mormonen, drugsdealers en homoseksuelen.

2.3.4. Verzoeker beperkt zich tot het aanhalen van een tiental situaties waarbij hij een bepaalde indruk kreeg te worden geïsoleerd of gevolgd. Dit gebeurde telkens door andere - doorgaans voor hem onbekende - personen, op diverse locaties in de VS en verspreid over een tiental jaren. Zo verklaarde verzoeker over joden die zich begin 2002 verdacht gedroegen in een winkelcentrum (“In 2002 in oktober ben ik in Amerika geen wonen meer bepaald in de staat New Jersey en ongeveer in de eerste maand bezocht ik een winkelcentrum dichtbij en ik zag een koppel joodse personen. Toen die mij zagen maakte die zich opeens uit de voeten. In een vreemde reactie alsof ik iets meer over hen wist.”; notities, p. 8); over Amerikaans-Afrikaanse personen en/of drugsdealers die hem achtervolgden in New Jersey in 2002 (“In 2002 woonde ik in New Jersey bij mijn neefje C.S. heet hij. Ik ging 's avonds rond 8 uur een wandeling maken. De eerste dagen heb ik niets gevaarlijk gezien maar op de derde dag werd ik gevolgd door een aantal Afrikaanse mensen. Enkel dagen werd ik door mijn politieke broer in de auto naar huis gebracht en ik zag dat er in de buurt mensen waren die zich bezighielden met het verkopen en gebruiken van drugs.”; notities, p. 8-9); over een receptioniste die hem weigerde in te schrijven voor een cursus Engels in New Jersey in 2002 (“Ik wilde in Amerika ook Engels gaan leren dus ik begaf mij naar een openbare school in de buurt op een halve kilometer verwijderd. Toen ik er aankwam zag ik dat een blanke man naar binnenliep met een agressieve uitdrukking op zijn gezicht en toen ik aan de receptioniste vroeg of ik mij kon inschrijven antwoordde ze nee. Ik zag in haar gezicht dat ze bang was en ik heb de indruk dat de man die eerder binnenliep haar onder druk zette mij te weigeren.”; notities, p. 9); over zijn angst dat mensen zijn gedachten konden lezen in New York City (“In New York city werd ik overal achtervolgd van straat naar straat van metro naar metro. Ik was bang dat ze probeerde mijn gedachten te achterhalen. En in mijn meest bange momenten vreesde ik dat zij een systeem hadden om mijn gedachten te kunnen lezen. Ik overwoog iets plastic over mijn hoofd te doen zodat het signaal verstoord zou worden en de dag nadien zag ik ook een Joodse man die zo iets plastic over zich had.”; notities, p. 8); over het lawaai op het dak en de vijandelijke omgeving in New York (“Tijdens mijn slaap in mijn dromen ook hoorde ik altijd veel lawaai op het dak en toen ik naar New York verhuisde werd het probleem alleen maar erger. De huisbaas daar is ook getuige geweest van deze vijandelijke omgeving.”; notities, p. 8); over joden die hij sinds 2005 zag in North Carolina (“In 2005 ben ik verhuisd naar North Carolina en daar zag ik ze veel minder, af en toe in een restaurant of in een boekenwinkel. In 2007 ben ik naar Michigan verhuisd en daar zag ik ze niet meer.”; notities, p. 8); over de pijn aan de achterkant van zijn hersenen en aan de rechterkant van zijn ruggenwervels (“Ik begon op een bepaald moment in mijn appartement pijn te voelen aan de achterkant van mijn brein en ik vroeg me af waarom ik dat voelde ook op een dag was ik aan yoga aan het doen en ik voelde plots aan de rechterkant naast mijn ruggenwervel een acute pijn. Ik was niet helemaal zeker maar ik dacht dat er iets aan de hand was. ik sprak ook met een docente of een prof van mij en zij bleek telekinese te kunnen doen, via mijn geest spreken. Tot dat moment dacht ik dat dat nooit mogelijk was. Maar ik besepte dat het toch realiteit was geworden.”; notities, p. 9); over meerdere auto-ongevallen op een jaar tijd terwijl hij aandachtig was en maar 50 km/u reed (“Wanneer ik aan het rijden ben voelde ik een heel diepe slaap opkomen. Ik heb op een jaar tijd drie keer een ongeluk gehad met de wagen van het werk waardoor mijn baas mij niet meer toestond met de auto te rijden en met mijn persoonlijk wagen heb ik al vier keer een ongeluk gehad terwijl ik van mijn 13 jaar oud al met de auto rijdt en nooit problemen had. Die ongelukken zijn ook

allemaal gebeurd terwijl ik maar 50 km per uur reed en heel aandachtig was.”; notities, p. 9); over geruchten die verspreid werden om hem een negatieve reputatie te geven (“Er zijn ook geruchten verspreid om mij een negatieve reputatie te geven. Bijvoorbeeld toen ik een cursus belastingen aan het volgen was kwam er een vrouw naar mij en zei dat als ik informatie over de drugbendes aan de autoriteiten zou geven dat ze mij zouden afmaken.”; notities, p. 9) en over de “visual decoding” waarbij hij naar televisie keek en de persoon aan de andere kant van de tv zijn gedachten kon lezen (“Visual decoding dat is wanneer iemand naar de tv kijkt kan de persoon aan de andere kant van de tv automatisch uw gedachte lezen. Aanvankelijk geloofde ik dat niet maar ik heb er dan meer over gelezen onder andere in het boek genaamd brain informatics en dat is niet iets waar ik nu vanuit ga maar het is echt realiteit want dat is niet eenmalig gebeurd maar gedurende vier, vijf jaar op regelmatige basis mij overkomen. [...] Wanneer ik naar de superbowl kijk zie ik dat er ook veel vrouwen aan deelneem tijdens dat evenementen ik geloofde dat daar aan prostitutie werd gedaan en effectief komt de pers met een artikel over prostitué tijdens de super bowl. Dus de mensen in de pers moeten mijn ideeën mijn mening hebben gekend.”; notities, p. 9-10).

2.3.5. Verzoeker kan niet concreet aangeven wie hem precies zou viseren (“Dat is heel moeilijk te beantwoorden waarom ik vervolgd wordt of door wie het is ook niet door 1 iemand maar door meerdere mensen die heel professioneel te werk gaan en geen spoor achterlaten en die Visual decoding is daar een goed voorbeeld van dat het om professionele mensen gaat. Hun strategie is om hun gezicht niet te tonen maar op een afstand mij te tonen en mij aan te vallen. Dit zijn de verschillende groepen die mij volgen.”; notities, p. 10), noch op welke manier deze gebeurtenissen, verspreid over verschillende Amerikaanse staten en een tiental jaar, met elkaar verbonden zouden zijn (“Niet allemaal tegelijk sommige apart maar ik heb al gezien bijvoorbeeld de politie en afro Amerikaanse mij tegelijkertijd volgen of joodse mensen en homo's. En een auto met geblindeerde ramen constant. [...] Ik denk dat sommige groepen met elkaar gelinkt zijn de afro Amerikaanse groep vertegenwoordigd drugsdealers en vaak werkt de politie samen met drugdealers.”; notities, p. 10-11). Zijn stelling dat hij al van voor zijn vertrek uit Ecuador, in 2002, tot “de laatste dag dat ik in de VS heb gewoond” achtervolgd werd (notities, p. 9), “omdat mijn ideeën mijn gedachten vaak tegen het systeem van status quo van de VS gaan” (notities, p. 10) blijft dermate vaag dat er geen geloof aan kan worden gehecht, temeer gezien verzoeker geen enkele melding maakt van concrete problemen, waarbij hij zelfs maar benaderd of bedreigd werd.

2.3.6. Daarenboven wijst de Raad erop dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de asielzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. *In casu* blijkt dat verzoeker voor geen enkel van de door hem aangehaalde incidenten de hulp van de politie inriep (notities, p. 11). Hij blijft bij een loutere algemene bewering dat de politie corrupt zou zijn, doch toont niet aan dat in zijn situatie geen hulp kan worden ingeroepen. Overigens ging hij nochtans wél naar de politie toen zijn computer gehackt werd en naar aanleiding van snelheidsboetes (notities, p. 11). Verzoeker had in de VS hulp van een advocaat (notities, p. 11), er kan aldus niet worden ingezien waarom hij geen stappen zou (laten) ondernemen naar aanleiding van de gebeurtenissen waarvoor hij uiteindelijk het land ontvluchtte. Verzoeker toont evenmin aan dat hij via sociale gemeentelijke diensten geen passende steun zou kunnen vinden, desgevallend en in zoverre noodzakelijk, ook politiebescherming.

2.3.7. Waar in het verzoekschrift wordt gesteld dat de commissaris-generaal “*in casu nagelaten heeft het subjectief element van de individuele vrees te onderzoeken*”, dat het subjectieve element de individuele vrees van de verzoeker is en dat dit onlosmakelijk verbonden is “*met zijn persoonlijkheid, achtergrond en/of leeftijd*” en dat verzoeker “*er rotsvast van overtuigd is dat zij een gevaar loopt en dat zij bij terugkeer vermoord zal worden*” en dit “*ongeacht of verwerende partij geloof hecht aan het feit dat verzoekende partij al dan niet achtervolgd wordt in de Verenigde Staten of niet*”, gaat verzoeker voorbij aan de voorwaarde uit de vluchtelingendefinitie dat de vrees ook “gegrond” moet zijn. Dit wil zeggen dat deze vrees niet alleen subjectief bij de asielzoeker aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd. Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging volstaat aldus op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees dient steeds te worden getoetst aan objectieve vaststellingen en verzoeker dient in dit verband zijn vrees *in concreto* aannemelijk te maken, wat hij heeft nagelaten.

2.3.8. De stelling in het verzoekschrift dat verzoeker “*tevens in behandeling [is] bij de psycholoog, wat ook blijkt geeft [zijn] (psychische) problemen*” wordt niet gestaafd door enig document. De Raad kan anderzijds wel aannemen dat verzoeker er een eigen visie op de omgeving op nahoudt die hem reëel voorkomen. Dit neemt niet weg dat niet wordt toegelicht waarom geen objectieve gegevens voorliggen

die hierover concrete informatie kunnen bijbrengen. Ook ter terechtzitting wordt verzoekers geestestoestand niet nader toegelicht of gedocumenteerd. Verzoeker is wel in staat om alle vragen te beantwoorden, onder meer inzake zijn nationaliteit en zijn documenten.

2.3.9. Volledigheidshalve merkt de Raad nog op dat verzoeker meent ook in België achtervolgd te worden: *“Ik heb hier niet dezelfde intensiteit van ervaringen zoals in de VS maar ik heb hier ook gelijkaardige ervaringen. Drie verschillende aspecten. ten eerste ik ben naar een winkel gegaan om mij kandidaat te stellen voor een vrijwilligers job bioshop. ik heb met eigenaar gesproken en die ontving mij heel vriendelijk maar de dag nadien ging ik mijn cv afgeven en hij begroette mij niet meer op dezelfde manier als ervoor dus de mensen achtervolgen mij op een ongelooflijke manier. Ten tweede toen ik in Amerika werkte als verkoper is er mij smorgends bijna 100 keer het volgende overkomen. Wanneer de secretaresse de deur opende voor mij op het werk zag ik in haar ogen en haar gezicht dat ze heel opgewonden of overstuur was. en dat heb ik hier ook al gemerkt en ten derde ervaar ik soms een soort mentale projectie ik ben voor mij aan het kijken maar opeens zie ik een beeld van het onderste deel van mijn mannenlichaam alsof ik naar mijzelf naar beneden aan het kijken ben.”* (notities, p. 12). Zo vertelde hij ook over een joodse vrouw in Antwerpen die hem raar aankeek: *“Op 8 november 2007 was ik in Antwerpen. In een wassalon en ik zag daar een blanke vrouw die kwaad naar mij keek en niet vriendelijk was. Die af en te haar telefoon gebruikte. Zij begon kleren te strijken en mij leek het dat dat een joodse vrouw was.”* (notities, p. 8). Verzoeker legt niet uit hoe België (middels het toekennen van de vluchtelingenstatus of subsidiaire bescherming) hem hiertegen kan beschermen. Zijn vage verklaringen over *“het niveau van de ethiek van de maatschappij hier”* kan niet overtuigen (*“Ik denk dat het niveau van de ethiek van de maatschappij hier veel hoger is dan de ethiek van de Amerikaans maatschappij ik heb meer vertrouwen in de maatschappij heir het is ook een maatschappij gebaseerd op wetenschap dus ik denk da ze veel efficiënter mijn zaak gaan kunnen onderzoeken hier.”*; notities, p. 16).

2.3.10. De op het Commissariaat-generaal neergelegde schriftelijke verklaringen (onder meer over zijn vluchtmotieven, zijn opleiding, zijn werkzaamheden en zijn verblijfplaatsen) sluiten aan bij het relaas dat hij naar voor bracht tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal en betreffen hoe dan ook loutere subjectieve stellingen. De voorgelegde artikelen over de corruptie bij politie, het gebruik van hypnose in de geneeskunde, Eliot Spitzer en diens prostitutieschandaal, de Belgische school voor Jungiaanse Psychoanalyse en de Bioshop Brussels tonen geen persoonlijke vrees aan in zijn hoofde. De overige door verzoeker voorgelegde stukken - zijn Ecuadoraans paspoort, vervallen op 16 februari 2007, zijn Amerikaans paspoort, een bewijs van naturalisatie, zijn Amerikaans rijbewijs, een Amerikaans huurcontract en vliegtickets - betreffen elementen die niet als dusdanig betwist worden en niet in het geding zitten.

2.3.11. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.4. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.4.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.4.2. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar de VS een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.5. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.5.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.5.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf augustus tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK